

[Klim Bøhnke]

procent, og der er et maksimum osv. De folk, der ønsker at få bygget et mahognikøkken eller lagt marmor i badeværelset, skal altså selv bringe nogle penge med. De familier, der står umiddelbart foran en tvangsauktion, har ikke de penge at bringe med. De, der har penge at bringe med, er jo dem, der i forvejen har en rimelig stabil økonomi, og nogle, som vi bestemt ikke bruger offentlige midler til at støtte.

Så har det været diskuteret meget, hvorvidt dette nu vil reducere mængden af sort arbejde. Her skulle jeg hilse og sige, at med de indkomstskatteniveauer og med det 22 pct.s momsniveau, vi har her i landet, er det en illusion at tro, at det skulle reducere antallet af sorte arbejdstimer, overhovedet ikke. Det kan bestemt ikke konkurrere med det. Hvis vi skal konkurrere med 68 pct. marginalskat og 22 pct. moms, skal der nogle ganske andre ordninger til, og da det som bekendt og netop meddelt er dårligt at have tilskudsordninger, er løsningen selvfølgelig at få reduceret skatteprocenterne, hvis man vil det sorte arbejde til livs.

Så vil jeg lige komme med en bemærkning til en betragtning fra SF's ordfører. Jeg er enig med SF i, at der er behov for byfornyelse. Om det så er i størrelsesordenen 100 mia. kr., vil jeg godt diskutere, men i hvert fald er jeg enig i, at der er behov for byfornyelse, men byfornyelse behøver man ikke kun at kunne opnå gennem offentlige subsidier. Hvis vi ser på de danske love, vi har vedrørende hele boligområdet, er der i den grad brug for en afbureaukratisering, for en udtynding. Der skal langt større frihed for private ejendommejere osv. til at sætte nogle ting i gang. Hvis man gjorde det, ville det ikke koste en krone statsfinansielt at få afbureaukratiseret. Tværtimod kunne man oven i købet slippe for en række af de medarbejdere, der spilder deres tid på at administrere alle de love. Hvis man gjorde det, kunne man sætte gang i byfornyelsen uden at skulle kræve ekstra skattepenge ind i den anden ende.

Med hensyn til Socialdemokratiets udtalte begejstring for, at man nu endelig, jeg forstod det sådan, har fået det største beskæftigelsesmæssige initiativ i al den tid, den borgerlige regering har siddet, eller måske endda helt tilbage til 1982: Hvis det her er det største beskæftigelsesmæssige initiativ i alle disse år, skal der ikke ret meget til at begejstre Socialdemokratiet. Det er højst tvivlsomt, om de job, man kal-

kulerer med, nogen sinde bliver til en realitet. Her er jeg enig i SF's ordførers, hr. Holger K. Niensens, vurdering af, at mange af disse ting er noget, der alligevel vil blive udført, fordi det fortrinsvis er den mest velstillede del af befolkningen, der vil kunne udnytte tilskudsordningerne. Hvis Socialdemokratiet vitterlig havde et ønske om at sikre en bedre beskæftigelse, skulle Socialdemokratiet have tænkt sig om, inden man trykkede på knappen til Fremskridtspartiets ændringsforslag til et tidligere punkt på dagsordenen, hvor der uden offentlige tilskud og med meget stor sikkerhed var tale om, at der vitterlig kom folk i arbejde. Men det var man ikke interesseret i; men i stedet for er man interesseret i at udbetale flere offentlige tilskud. Det er der selvfølgelig en grund til, fordi det, man gør nu, er, at man indfører yderligere en regulering af det danske boligmarked. Man laver positivlister over, hvad man må få tilskud til, men det er vel at mærke positivlister, der skal administreres ude omkring i kommunerne. Så afhænger det af, hvor gode venner man er med dem, der sidder på rådhuset, eller hvilken politisk linje man har valgt i den pågældende kommune, hvordan man nu tolker denne positivliste. Hvis man endelig skulle lave en liste, skulle den klart og tydeligt sige, hvad man ikke måtte give tilskud til, og så måtte folk i øvrigt få tilskud til resten. At lave en positivliste giver kun anledning til, at man lokalt i den enkelte kommune gennemfører fortolkninger, og så kan man opleve, at de, der bor i Århus, får tilskud til noget, som folk får afslag på i Herning.

Summa summarum må vi fra Fremskridtspartiets side konstatere, på trods af alle de gyldne løfter man har givet fra Håndværksrådet om, hvor fantastisk det vil være, at det efter vores mening er helt uansvarligt at gennemføre det både statsfinansielt og også over for det boligmarked, der nu vil opnå yderligere en skævvridning, for de penge, man anvender til det, er penge, man hugger fra den tidligere midlertidige boligpakke.

Vi skal derfor fortsat indstille forslaget til forkastelse.

Jørgen Estrup (RV):

For et lille halvt år siden, da vi forlængede den første boligpakke for sidste gang, var der bred enighed i Folketinget om, at nu måtte vi gøre noget, der også virkede langsigtet for bo-